

la tribuna

El que cal és no amagar la realitat

L'article de Forné conté bona part de l'essència dels arguments que la dreta conservadora empra contra l'acord monetari

PERE LÓPEZ AGRÀS

Ministre d'Economia i Finances

L'article del Sr. Marc Forné, publicat el dilluns passat, 24 de gener, conté bona part de l'essència dels arguments que la dreta conservadora i immobiliària empra en contra de l'assoliment d'un acord monetari d'Andorra amb la Unió Europea i que permet entendre perfectament la indefinida política que, en aquesta i moltes altres matèries estratègiques, varen mantenir els diferents governs liberals.

En un article populista i mancat absolutament d'arguments sòlids s'exposen una combinació d'arguments simplistes que s'han de rebatre amb respostes, que lògicament no poden ser tan senzilles, ja que ens trobem davant una qüestió estratègica per al futur del nostre país.

Repassem-ne alguns:

"Estrany entossudiment a firmar-lo i acusar-nos als liberals d'haver demanat un conveni per encunyar euros." El Govern afronta una negociació i un projecte d'Estat, un més, dilatat i posposat en una nova evidència de la indefinició dels posicionaments polítics que, com deia, ha marcat l'acció dels governs liberals i que va ser iniciat a petició andorrana

POT, SR. FORNÉ, DIR-NOS QUAN EL SEU GOVERN I EL DEL SR. PINTAT VAN INFORMAR DE LES NEGOCIACIONS?

mitjançant una carta signada pel mateix Sr. Forné!

En aquella carta es demanava la signatura d'un acord monetari com queda clar en el recull documental adreçat pel Govern al Consell General i que aquests dies s'està posant en coneixement dels diferents agents econòmics.

"Un conveni que pot tenir una transcendència que a ningú del poble ens ha estat possible d'analitzar ni avaluar." El recull documental esmentat abans abasta des del 2003, amb la carta signada per vostè i que n'és el primer document, fins al novembre del 2010, amb la carta del comissari Olli Rehn.

Pot, Sr. Forné, dir-nos quan el seu govern i el govern del Sr. Pintat van informar els grups parlamentaris de l'estat de les negociacions? Per què no es van fer públics documents tan fonamentals com ara l'*Avis del 2004*?, signat pel Sr. Trichet, del Banc Central Europeu, on ja s'assenyalava que calia: "L'adopció per Andorra de totes les mesures escaients que assegurin l'aplicació a Andorra de tota la legislació comunitària pertinent en matèria bancària i financera, de manera especial la legislació relativa a l'activitat i supervisió dels establiments concernits, així com de tota la legislació comunitària pertinent en l'àmbit de la prevenció del blanqueig de capitals, de la prevenció del frau i la falsificació de mitjans de pagament altres que la moneda i finalment en l'àmbit de la comunicació de dades estadístiques, i l'examen de la possibilitat d'atorgar, als establiments financers situats en el territori d'Andorra, l'accés als sistemes de pagament i de liquidació de la zona euro en unes condicions adequades determinades d'acord amb la Banca Central Europea."

En el mateix document, de data d'1 d'abril del 2004, el president de la Banca Central Europea avisava també del següent: "La Banca Central Europea considera que un acord entre la Comunitat i Andorra clarificarà l'estatut jurídic de l'euro a Andorra. Abans de la introducció de la moneda única, Andorra utilitzava el franc francès i la pesseta espanyola. L'11 d'octubre del 2000, Andorra va adoptar unilateralment la llei reguladora de les mesures per ga-

rantir la transició cap a l'euro al Principat d'Andorra, a la qual hi anaven annexats alguns reglaments del Consell que concierren la introducció de l'euro. La Banca Central Europea considera que un país tercer només hauria d'introduir l'euro després d'un acord amb la Comunitat."

El cap de Govern va exposar de forma clara i extensa en la compareixença del 23 de desembre al Consell General (que entenem que és l'òrgan que representa el poble andorrà) l'estat de les negociacions i el posicionament del Govern acordat en la sessió del consell de ministres del 24 de novembre. El posicionament, que vostè afirma de contrari, per part dels grups parlamentaris de l'oposició, el desconeixem. Bé, més ben dit, el desconeixen els andorrans i residents en el nostre país perquè dos grups parlamentaris van abandonar la sala manllevant-nos un debat públic que ara es pretén fer als mitjans de comunicació de forma distorsionada, des de posicions que mostren massa sovint desconeixement i en altres casos ocults interessos

EL NOSTRE PAÍS ES TROBA PATINT LES CONSEQÜÈNCIES D'UNA GESTIÓ LIBERAL AMB UN DEUTE DE 650 MILIONS

que havien condicionat la política andorrana, però que ja no ho fan des del mes de juny del 2009.

"Europa i el món no són els de l'any 2002." Quina gran veritat!

Efectivament, el nostre país es troba patint les conseqüències d'una gestió liberal que ha deixat les finances públiques asfixiades, amb un deute de més de 650 milions d'euros, una economia esgotada i unes relacions internacionals malmeses per anys d'opacitat.

"No firmant-lo es guanyaria en credibilitat." És justament al contrari! No signant aquest acord, Andorra perd l'efecte positiu aconseguit amb la seva sortida de la llista grisa i els esforços invertits en matèria de fiscalitat, transparència i intercanvi d'informació. La política que proposa el Sr. Forné és la mateixa que l'estruc- amago el cap i el problema desapareix-, no signem l'acord i ja no hem de resoldre quin encaix volem amb les institucions europees. Això sí, després no podem pretendre prestar serveis a l'estranger, homologar titulacions, que els nostres fills puguin treballar a la UE, atreure el capital forà, i un llarg etcètera.

"Hi guanyaria més que ningú el cap de Govern." Aquesta frase permet comprovar quin és l'enfocament que fa el Sr. Forné de qüestions polítiques estratègiques per al nostre país. El Sr. Jaume Bartumeu i els membres del Govern fem el contrari del que proposa: no busquem rèdits personals, prenem posicionaments polítics clars i amb convicció per mirar de resoldre una qüestió que només ha de ser positiva per a Andorra i per al benestar dels seus ciutadans.

Posat a escoltar les recomanacions d'un excap de Govern, m'estimo més quedar-me amb les pa-

raules del Sr. Òscar Ribas quan afirmava, ja fa un mes, de forma clara i decidida, que "si els microestats no ens acomodem a la situació de la UE no hi haurà solució al conflicte". Alhora, recordava que el futur passa inexorablement per l'embranchament a Europa.

Ara convé retrobar, al més aviat possible, el camí de la recuperació econòmica i la creació de llocs de treball sobre la base d'una economia més oberta, més competitiva i amb una Administració més eficient. L'acord monetari és el primer pas d'una política estructural i inajornable d'encaix a la Unió Europea després de la crisi financera, Europa no permetrà tenir enmig de les seves fronteres països que no col·laborin.

L'activitat del sector bancari és avui en dia en vies d'expansió internacional; la sostenibilitat del sector a llarg termini passa inexorablement per consolidar la plaça

NO SIGNANT AQUEST ACORD ANDORRA PERD L'EFECTE POSITIU DE LA SORTIDA DE LA LLISTA GRISA

financera andorrana i des d'ella expandir-se cap a l'exterior i aquesta expansió i la pròpia consolidació de l'activitat al nostre país, i n'estem convençuts, passa per assumir les normatives internacionals en l'àmbit financer. I passa per un segon component que no és el d'acceptar a contracor aquestes normatives, sinó que, al contrari, és el d'avançar-nos al més possible i legislar internament tan bé com siguem capaços per ser punters en diferents àmbits de l'activitat financer.

Andorra ha de mostrar la seva determinació per acceptar les regles del joc europees en matèria fiscal i econòmica, així com contra la falsificació de moneda o contra el blanqueig. Com es pot comprovar, no és cap entossudiment ni un caprici, sinó una qüestió d'Estat, vital per regular l'activitat econòmica i financera del nostre país.